

Humble Souls at Altars Kneel

By Elder Jeremy R. Jaggi
Of the Seventy

Sufletele umile la altare îngenunchează

Vârstnicul Jeremy R. Jaggi
din Cei Șaptezeci

October 2025 general conference

As we make and honor our covenants, we bind ourselves to the Savior, gaining greater access to His mercy, protection, sanctification, healing, and rest.

Thank you, choir, for your testimony through that new hymn.

The new sacrament hymn “Bread of Life, Living Water” fills my soul. One line in the hymn says, “Now I come before the altar, off’ring Him my broken heart.”

My understanding of those words deepened soon after our family departed Newbury Park, California, to serve in the Utah Ogden Mission in 2015. I received an invitation to tour Hill Air Force Base near Layton, Utah. I had never been on a military base, nor had I met a military chaplain or the men and women who work to provide safety and protection for their country.

Chaplain Harp, like thousands of other volunteer and professional chaplains who serve in our prisons, hospitals, and military installations around the world, inspired and uplifted me. Our last stop on the base was the sanctuary. I asked the chaplain if he administered services for all people who desired to ponder, pray, meditate, and worship. He went to the front wall of the chapel, and he pulled a cross from behind the curtains. He said he used the cross for Protestant and Catholic services. I asked what he used for our Jewish brothers and sisters, and he went to the other side of the front wall, and he pulled out a Star of David.

I then asked, “What do you do for Latter-day Saint services?” He pushed those symbols away

Pe măsură ce facem legăminte și le cinștim, ne legăm de Salvator, dobândind acces mai mare la mila, protecția, sfințirea, vindecarea și odihna Sa.

Mulțumesc celor din cor pentru mărturia depusă prin acel imn nou!

Noul imn de împărtășanie „Pâinea vieții, apa vie” îmi umple sufletul. Un vers al imnului spune: „Vin acum în fața altarului oferindu-I inima mea frântă”.

Înțelegerea mea privind aceste cuvinte a devenit mai profundă la scurt timp după ce familia noastră a plecat din Newbury Park, California, pentru a sluji în Misiunea Ogden, Utah, în anul 2015. Am primit invitația de a vizita Baza aeriană Hill de lângă Layton, Utah. Nu mai fusesem într-o bază militară, nici nu mai întâlnisem un capelan militar sau bărbați și femei care lucrează pentru a asigura siguranța și protecția țării lor.

Capelanul Harp, asemenea altor mii de capelani voluntari și profesioniști care slujesc în închisorile, spitalele și unitățile noastre militare din întreaga lume, m-a inspirat și m-a înălțat spiritual. Ultima noastră oprire în interiorul bazei a fost la locul pentru preaslăvire. L-am întrebat pe capelan dacă oficia servicii religioase pentru toți oamenii care doreau să cugete, să se roage, să mediteze și să preaslăvească. S-a dus la zidul din față al capelei și a scos o cruce din spatele draperiilor. A spus că obișnuia să folosească crucea pentru serviciile religioase protestante și catolice. L-am întrebat ce folosea pentru frații noștri și surorile noastre evrei, iar el s-a dus în partea cealaltă a zidului din față și a scos o stea a lui David.

Apoi, l-am întrebat: „Ce faceți în cazul serviciilor religioase pentru sfinții din zilele din

and pointed to the large wooden altar in the middle of the sanctuary. He said that members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints prepare and bless the bread and water on the altar. I asked if the large, seemingly fixed altar was removed before the services of our Jewish, Muslim, Catholic, or Protestant brothers and sisters. He said that the altar stays in place, for several of those faiths also utilize the altar in some way.

Abraham built an altar, bound Isaac, and was ready to sacrifice his only son, but his hand was stayed, and he declared, like the Lord has declared, “Here am I”! How many times has the Great I Am or one of His prophets volunteered, “Here am I”?

During His Sermon on the Mount, the Savior invited us to reconcile with our brothers and sisters before we approach the altar. Paul taught that we are “sanctified” at the altar through the Atonement of Jesus Christ.

The prophet Lehi “left his house ... and his precious things. ... [Then] he built an altar ... and made an offering ... , and gave thanks unto the Lord.”

The Bible and the Book of Mormon teach us to worship the Son of God at altars. Why?

Our first parents, Adam and Eve, built and worshipped at altars. After they were cast out of the Garden of Eden and had worshipped for “many days,” an angel visited and asked a poignant question that could be asked of each of us: “Why dost thou offer sacrifices unto the Lord?”

Adam answered, “I know not.”

The angel’s response to Adam’s humble admission is stunning: “This ... is a similitude of the sacrifice of the Only Begotten of the Father. ... Wherefore, thou shalt do all that thou doest in the name of the Son, and thou shalt repent and call upon God in the name of the Son forevermore.”

The sacrament table and temple altars symbolize the sacrifice of Jesus Christ and His infinite Atonement.

As we make and honor our covenants, receiving the ordinances of the sacrament at church and the endowment and sealing at the temple, we bind ourselves to the Savior, gaining greater access to His mercy, protection, sanctifica-

urmă?”. El a îndepărtat acele simboluri și a arătat spre altarul mare de lemn din mijlocul locului pentru preaslăvire. Mi-a spus că membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă pregătesc și binecuvântează pâinea și apa pe altar. Am întrebat dacă altarul mare, aparent fix, era îndepărtat înainte de serviciile religioase ale fraților noștri și surorilor noastre evrei, musulmani, catolici sau protestanți. El a spus că altarul rămâne la locul său, deoarece mai multe dintre aceste religii folosesc, de asemenea, altarul într-un fel sau altul.

Avraam a construit un altar, l-a legat pe Isaac și era gata să-și sacrifice singurul fiu, dar mâna lui a fost oprită și a declarat, așa cum a declarat Domnul: „Iată-mă!”. De câte ori Marele Eu Sunt sau unul dintre profeții Săi s-a oferit voluntar spunând: „Iată-Mă”?

În timpul cuvântării Sale de pe munte, Salvatorul ne-a invitat să ne împăcăm cu frații și surorile noastre înainte de a veni la altar. Pavel ne-a învățat că suntem „sfințiți” la altar prin ispășirea lui Isus Hristos.

Profetul Lehi „și-a părăsit casa... și lucrurile sale de preț... [Apoi] a construit un altar... și a oferit o jertfă... și a mulțumit Domnului”.

Biblia și Cartea lui Mormon ne învață să-L preaslăvim pe Fiul lui Dumnezeu la altare. De ce?

Primii noștri părinți, Adam și Eva, au construit altare și au preaslăvit la ele. După ce au fost alungați din Grădina Edenului și au preaslăvit „multe zile”, un înger a apărut și a adresat o întrebare cutremurătoare care putea fi adresată fiecăruia dintre noi: „De ce oferi tu sacrificii Domnului?”

Adam a răspuns: „Eu nu știu”.

Răspunsul îngerului la umila mărturisire a lui Adam este uimitor: „[Aceasta]... este o reprezentare a sacrificiului Singurului Născut al Tatălui... De aceea, tu vei face tot ceea ce vei face în numele Fiului și tu te vei pocăi și-L vei chema, întotdeauna, pe Dumnezeu în numele Fiului”.

Masa pentru împărtășanie și altarele din temple simbolizează sacrificiul lui Isus Hristos și ispășirea sa infinită.

Pe măsură ce facem legăminte și le cinștim, primind rânduiala împărtășaniei la biserică și pe cele ale înzestrării și pecetluirii în templu, ne legăm de Salvator, dobândind acces mai mare la mila, protecția, sfințirea, vindecarea și odihna Sa.

tion, healing, and rest.

Mercy and Protection Through Covenants

As a 15-year-old young man, I asked my dad if I could skip sacrament meeting—just one Sunday in January for a special American football game. He said I was old enough to make that choice for myself and asked me to consider one piece of counsel. He said, “If you choose to miss the sacrament once, it’s much easier to choose to miss it again.”

If the Savior is the great connector, then the adversary is the separator. He, Satan, tempts us to separate ourselves from our consecrated places of worship and from the protection of Jesus Christ. When we worship the Savior, we receive “power to go against the natural worldly flow.” When we spend time in communion with Him, we have a promise to be “delivered from Satan.” “Then, as we keep our covenants, He endows us with His... strengthening power.” Oh, how I cherish the experience of communing with the Savior through covenants made at holy altars.

Building an understanding of the Savior’s eternal Atonement line upon line, precept upon precept, provides a spiritual inoculation against the wiles of the adversary. Young Elder Jaggi in Mexico, Zuster Jaggi in Belgium, and other missionaries throughout the world are much more likely to see their friends claim the blessings of baptism and receiving the gift of the Holy Ghost if their friends attend sacrament meeting within the first week of contact.

A young adult in Tonga or Samoa is much more likely to be sealed in the house of the Lord if they have prepared for and received their endowment soon after graduating from school. In the endowment, members are invited to live, obey, and keep five laws which imbue their lives with power and protection. As we make covenants with the Lord, a reciprocal relationship forms. We demonstrate our loyalty and love to Him. Our strength and power grow with each promise made and kept.

Reflection and Sanctification

When we humbly and symbolically kneel at the altars of the Lord, it is an opportunity for re-

Milă și protecție prin legăminte

Când aveam 15 ani, l-am întrebat pe tatăl meu dacă puteam să lipsesc de la adunarea de împărtășanie – doar o singură duminică din ianuarie, pentru un meci special de fotbal american. El a spus că sunt destul de mare pentru a face singur această alegere și m-a rugat să iau în considerare un singur sfat. El a spus: „Dacă alegi să lipsești de la împărtășanie o dată, îți va fi mult mai ușor să alegi să lipsești din nou”.

Dacă Salvatorul este Cel care ne apropie, atunci dușmanul este cel care ne îndepărtează. El, Satana, ne ispitește să ne îndepărtăm de locurile noastre de preaslăvire consacrate și de protecția lui Isus Hristos. Când Îl preaslăvim pe Salvator, primim „puterea de a merge împotriva cursului firesc al lumii”. Când petrecem timp în comuniune cu El, avem promisiunea de a fi „eliberați de Satana”. „Apoi, când ne ținem legămintele, El ne înzestrează cu puterea Sa... întăritoare.” O, cât de mult prețuiesc experiența de a fi în comuniune cu Salvatorul prin legăminte făcute la altarele sfinte!

Clădirea înțelegerii despre ispășirea eternă a Salvatorului rând după rând, precept după precept, asigură o protecție spirituală împotriva uneltirilor dușmanului. Este mult mai probabil ca tânărul vârstnic Jaggi din Mexic, Zuster Jaggi din Belgia și alți misionari din întreaga lume să-și vadă prietenii cerând binecuvântările botezului și primind darul Duhului Sfânt dacă prietenii lor participă la adunarea de împărtășanie în prima săptămână de la contactare.

Este mult mai probabil ca un tânăr adult din Tonga sau Samoa să fie pecetluit în casa Domnului dacă s-a pregătit pentru înzestrare și și-a primit-o la scurt timp după absolvirea școlii. În cadrul înzestrării, membrii sunt invitați să trăiască, să se supună și să țină cinci legi care le insuflă în viață putere și protecție. Când facem legăminte cu Domnul, se formează o relație reciprocă. Noi ne arătăm loialitatea și dragostea față de El. Tăria și puterea noastră cresc odată cu fiecare promisiune făcută și ținută.

Cugetare și sfințire

Când îngenunchem cu umilință, în mod simbolic, la altarele Domnului, avem ocazia de a

flection, “checked as to the pride of [our] hearts, ... [humbling ourselves] before God.” Before I went out with my friends as a youth, my mother would often say, “Remember who you are, and check in when you get home.” Some nights I missed my check-in because I arrived home too late. I regret missing those important visits with Mom.

Today I look forward to check-in connections with Heavenly Father. In my daily pattern of personal worship, I kneel in prayer, next to my bed or gathered with family, and I envision myself kneeling at the altars, reflecting on and examining my life. I think about the sacrament, even whole pieces of bread, broken and torn for us, each a symbol of our Savior’s broken body. I’m reminded of President Dallin H. Oaks’s teaching that “each piece of bread is unique, just as the individuals who partake of it are unique.” When I kneel in prayer, I think on how I can give God my will.

Elder David A. Bednar taught that “the ordinance of the sacrament is a holy and repeated invitation to repent sincerely and to be renewed spiritually. The act of partaking of the sacrament, in and of itself, does not remit sins. But as we prepare conscientiously and participate in this holy ordinance with a broken heart and a contrite spirit, then the promise is that we may always have the Spirit of the Lord to be with us. And by the sanctifying power of the Holy Ghost as our constant companion, we can always retain a remission of our sins.”

When Amy and I look closely at our life experiences, we celebrate the gift of Jesus Christ’s perfect love and sacrifice. We also see how hell’s fury has been loosed. How can we overcome stares of judgment, anxiety, depression, cancer, diabetes, online bullying, stolen identity, lost pregnancies, the loss of a child, a brother, and a father? Because Jesus took of the bitter cup of trembling, the cup of fury—for me, for my family, for all of us!

Gethsemane, by Adam Abram, courtesy of altusfineart.com © 2025

The “bitter cup” He drank in the Garden of Gethsemane and His suffering, “intensified” on the cross at Calvary, allow us to lay the hard, the insolent, the violent, the furious, and the trem-

cugeta, „[de a fi] puși la încercare în legătură cu mândria din [inima noastră]... [umilindu-ne] înaintea lui Dumnezeu”. Înainte de a ieși cu prietenii mei când eram tânăr, mama îmi spunea adesea: „Nu uita cine ești și vino să vorbim când ajungi acasă”. În unele seri, nu am vorbit cu ea pentru că am ajuns acasă prea târziu. Regret că am ratat acele discuții importante cu mama.

Astăzi, aștept cu nerăbdare să vorbesc cu Tatăl Ceresc. În cadrul tiparului meu zilnic de preaslăvire personală, îngenunchez în rugăciune, lângă patul meu sau laolaltă cu familia și mă văd îngenunchind în fața altarelor, cugetând asupra vieții mele și analizând-o. Mă gândesc la împărțășanie, la bucățile de pâine frântă și rupte pentru noi, fiecare fiind un simbol al trupului frânt al Salvatorului nostru. Îmi amintesc învățătura președintelui Dallin H. Oaks că „fiecare bucată de pâine este unică, tot așa cum sunt și persoanele care se împărtășesc din ea”. Când îngenunchez în rugăciune, mă gândesc cum îi pot oferi lui Dumnezeu voia mea.

Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat că „rânduiala împărțășaniei este o invitație sfântă, adresată în mod repetat, de a ne pocăi în mod sincer și a fi reînnoiți spiritual. Actul în sine de a lua din împărțășanie nu ne purifică de păcate. Însă, pe măsură ce ne pregătim cu sârguință și participăm la această rânduială sfântă având o inimă frântă și un spirit smerit, promisiunea este că putem avea totdeauna Spiritul Domnului cu noi. Și, prin puterea care sfințește a Duhului Sfânt, care ne este însoțitor permanent, putem să păstrăm pentru totdeauna iertarea păcatelor noastre”.

Când Amy și cu mine ne analizăm cu atenție experiențele trăite, sărbătorim darul reprezentat de dragostea și sacrificiul perfecte ale lui Isus Hristos. Vedem, de asemenea, cum furia iadului a început să se dezlănțuie. Cum putem birui privirile critice, anxietatea, depresia, cancerul, diabetul, hărțuirea online, furtul de identitate, pierderile de sarcină, pierderea unui copil, a unui frate și a unui tată? Pentru că Isus a băut paharul amar care L-a făcut să tremure, paharul furiei – pentru mine, pentru familia mea, pentru noi toți!

Gethsemane (Ghetsimani), de Adam Abram, prin amabilitatea altusfineart.com © 2025.

„Paharul amar” pe care El l-a băut în Grădina Ghetsimani și suferința Sa „[care] a fost și mai mare” pe crucea de pe Căpățânane permit să așternem pe altarele Domnului ceea ce este greu,

bling upon the altars of the Lord and be “sanctified by the reception of the Holy Ghost,” always.

Sister Patricia Holland said, “My deepest prayer for you and for myself today is that we will give over completely, lay ourselves at the altar of God’s promises and peace no matter where we are and no matter what we have done.”

A Place of Healing and Rest

When we come to the altar, we aren’t earning a reward; we are learning about the Gift Giver. In that learning and covenant binding comes healing. Nephi said, “He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.” And our loving Savior invited, “Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

When our two oldest daughters, Mackenzie and Emma, were little, one of their favorite stories was *The Chronicles of Narnia: The Lion, the Witch and the Wardrobe*. We all fell in love with the lion, Aslan. One of our most memorable nights reading the book was when the great lion gave his life for Edmund. Memorable because parents and daughters shed tears as the lion’s life was taken on the Stone Table by the Witch. Memorable because hope persisted, despite the tragedy, until the spectacular happened. Squeals of joy resounded in that little bedroom when Aslan was resurrected and said, “If [the Witch knew the true meaning of sacrifice], ... she would [know] that [if] a willing victim who had committed no treachery [died] in a traitor’s stead, the [Stone] Table would crack and Death itself would [begin to unwind].”

Jesus Christ heals all wounds. Jesus Christ makes it possible to live again.

In his October 2022 general conference talk, President Russell M. Nelson described a tour group coming through a temple open house. A young boy was there. President Nelson taught:

“When the tour group entered an endowment room, the boy pointed to the altar, where people kneel to make covenants with God, and said, ‘Oh, that’s nice. Here is a place for people to rest on their temple journey.’

insolent, violent, furios și cutremurător și să fim „sfințiți prin primirea Duhului Sfânt”.

Sora Patricia Holland a spus: „Rugăciunea mea cea mai profundă pentru dumneavoastră și pentru mine astăzi este ca noi să acceptăm în totalitate voia lui Dumnezeu, să ne așezăm la altarul promisiunilor și păcii lui Dumnezeu, indiferent unde ne aflăm și indiferent de ceea ce am făcut”.

Un loc de vindecare și odihnă

Când venim la altar, nu câștigăm o răsplată; învățăm despre Cel care oferă darul. Prin acea învățare și legarea prin legământ rezultă vindecarea. Nefi a spus: „El m-a umplut pe mine cu iubirea Lui, chiar până la mistuirea totală a trupului meu”. Iar Salvatorul nostru iubitor ne-a invitat: „Nu vă veți întoarce voi acum către Mine și nu vă veți pocăi voi de păcatele voastre și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot vindeca?”

Când fiicele noastre cele mai mari, Mackenzie și Emma, erau mici, una dintre poveștile lor preferate era *Cronicile din Narnia – Leul, vrăjitoarea și Dulapul*. Toți l-am îndrăgit pe leul Aslan. Am avut parte de una dintre cele mai memorabile seri atunci când am citit partea din carte în care mărețul leu și-a dat viața pentru Edmund. Memorabilă pentru că părinții și fiicele au vărsat lacrimi în timp ce viața leului a fost luată pe masa de piatră a vrăjitoarei. Memorabilă pentru că speranța a dăinuit, în pofida tragediei, până când a avut loc ceva spectaculos. Strigăte de bucurie au răsunat în acel dormitor mic când Aslan a înviat și a spus: „Dacă [vrăjitoarea ar fi știut adevăratul sens al sacrificiului]... ea ar [fi știut] că [dacă] o victimă voluntară care nu a comis nicio trădare [ar muri] în locul unui trădător, masa [de piatră] ar crăpa, iar moartea însăși [ar începe să-și piardă puterea]”.

Isus Hristos vindecă toate rănilile. Isus Hristos face posibil să trăim din nou.

În cuvântarea sa din cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2022, președintele Russell M. Nelson a descris un grup care a participat la casa deschisă pentru un templu. Un băiețel a fost acolo. Președintele Nelson ne-a învățat:

„Când grupul a intrat într-o cameră pentru înzestrare, băiatul a arătat spre altar, unde oamenii îngenunchează pentru a face legăminte cu Dumnezeu, și a spus: «O, aici este bine. Acesta este locul în care oamenii se odihnesc în călătoria

“... He likely had no idea about the direct connection between making a covenant with God in the temple and the Savior’s stunning promise:

“Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest .

“Take my yoke upon you, and learn of me; ... and ye shall find rest unto your souls.

“For my yoke is easy, and my burden is light’ [Matthew 11:28–30; emphasis added].”

“The Son of Man has no place to lay his head,” yet He invited His disciples, you and me, to the sacrament table to rest with Him there. When “humble souls at altars kneel,” peace abounds. Our Savior’s arms are outstretched; His table is spread. Come worship the Son of God at His holy altars. In the name of Jesus Christ, amen.

lor prin templu»...

El, probabil, nu avea nicio idee despre legătura directă dintre facerea unui legământ cu Dumnezeu în templu și promisiunea uimitoare a Salvatorului:

«Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine... și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară» [Matei 11:28-30, subliniere adăugată].”

„Fiul Omului n-are unde-Și odihni capul”, și totuși El i-a invitat pe ucenicii Săi, pe dumnea-voastră și pe mine, la masa pentru împărțășanie pentru a se odihni cu El acolo. Când „sufletele umile la altare îngenunchează”, pacea abundă. Brațele Salvatorului nostru sunt întinse; masa Lui este pusă. Veniți să-L preaslăviți pe Fiul lui Dumnezeu la altarele Sale sfinte! În numele lui Isus Hristos, amin.